

sterer den ikke mere, nu skal den højtærede Minister til at lave en helt ny Finansplan. Jeg ser nu, at ind i denne Finansplan skal indgaa denne Ordning af Landmandsbanken. Jeg tror vanskelig, man kan tænke sig et større politisk og parlamentarisk Nederlag end det, den højtærede Statsminister her har lidt. Men ikke desto mindre er de Konservative med til at opretholde denne Regering, med til at sætte Navn under en saadan Ordning. Det er mig ufatteligt, at det skal være konservativ Politik. Jeg betvivler, at de Herrer vil kunne faa et overvejende Flertal af deres menige Vælgere til at gaa ind paa den Opfattelse — jeg regner ikke, at de har disse Repræsentanter, der altid er rede til at sige god for dem; men gaa ud til den menige konservative Befolkning og se, om den vil billige, at de stemmer for en saadan Ordning i en saadan Situation.

Nu gaar altsaa dette til Afstemning her, og jeg stemmer med de Radikale. Jeg ved, at man ude omkring i den konservative Presse og i Venstres Presse vil fremstille det som en forrykt og absurd Holdning. Jeg lefler med Radikalismen, jeg er i Virkeligheden en radikalt anløben Person, som man ikke kan tage alvorligt. Saaledes er Tonen i den konservative Presse og Venstrepressen. Blandt alle de mange andre Ting, som jeg maa være det konservative Parti taknemmelig for, er dette, at ligesom jeg i sin Tid er blevet mistænkliggjort efter alle Kunstens Regler i den radikale og socialdemokratiske Presse, saaledes bliver jeg det nu ogsaa i den konservative og Venstres. Og jeg maa sige, at hvad der fra den konservative og Venstres Presse præsteres, slaar alle Rekorder fra Oppositionens Side. Dette har efterhaanden, om jeg saa maa sige, akklimatiseret — jeg vil ikke sige assimileret — mig med den politiske Presses Tone i dette Land. Men jeg beklager i høj Grad — det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa det —, at det konservative Partis Organer her i Hovedstaden, og jeg kan godt sige ogsaa i Provinsen, for saa vidt det gælder alle de Provsinsblade, der inspireres af den saakaldte General-korrespondance, er saa uselvstændige og saa anløbne, som de er. Men lad mig føje til, at det forekommer mig, at dette i øvrigt ikke alene gælder den konservative Hovedstadspressen, men ogsaa de Radikales og Venstres Hovedstadsorganer. Afdøde Fru Marie Lassen skrev efter Valgene i Foraaret 1920, at det var godt at være i Jylland nu, at være borte fra vor raadne Hovedstad. Det var et stærkt Udtryk.

Formanden: Vedkommer det egentlig Sagen?

Holstein: Ja, det gør, for det vedrører den Fremstilling, der gives af den Maade, hvorpaa Rigsdagsmænd stiller sig til denne Ordning. — Jeg vil i høj Grad beklage, hvis den konservative Presse giver det Udseende af, at de, der her har stemt mod eller afholdt sig fra at stemme for denne Ordning, har begaaet noget uforvarligt, noget ansvarsløst. Naar man har udvist en saadan Ansvarsløshed og Ansvarsforflygtigelse, som der er udvist her fra den højtærede Regerings Side, forekommer det mig, at den konservative Presse i hvert Fald burde være den sidste til at paadutte dem, der her stemmer imod eller afholder sig fra at stemme, Ansvarsløshed og Mangel paa Samfundsfølelse i den Sag, det her gælder.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen rettede en Bemærkning til mig, hvis Form tydede paa, at en Udtalelse i min Tale af ham var blevet opfattet, som om den skulde være nedsættende for for Eksempel ham eller nogen af de Mænd, der har arbejdet i Udvalget vedrørende denne Sag. Jeg beder det ærede Medlem være forvisset om, at jeg er fuldkommen overbevist om, at han med den største Alvor og med en virkelig dyb Følelse af Ansvar har taget denne Sag op til Behandling. Derom er jeg ikke i allermindste Tvivl, og den Maade, hvorpaa han har talt, tyder ogsaa herpaa. Det ærede Medlem maa dernæst ogsaa vide, at ingen vil rette nogen Bebrejdelse mod Venstre, fordi det gør en Indsats for at raade Bod paa de Fejl, der er begaaet af Landmandsbanken, for at redde Landet fra Følgerne heraf. Men det, som vi bebrejder, ikke Venstre, men dets ledende Politiker, er den Række af Fejlgreb, han har gjort i denne Sag, og som har lagt den ene Byrde efter den anden paa Venstre. Hvis vi her i Rigsdagen i Dag handler under Tvang, saa spørger jeg, om der er nogen, som tvivler paa, at det kun er under den yderste Følelse af Tvang, ledet Skridt for Skridt, at Venstre i Dag stemmer for dette Lovforslag.

Zahle: Jeg skal, da Klokkeren nærmer sig 2, skænke Handelsministeren et Par af de Ubehageligheder af personlig Art, han sagde mig, og som overraskede mig; men en enkelt Ting maa jeg tage op. Den højtærede Handelsminister sagde, at jeg lagde Landmandsbankens Genrejsning alle de Sten i Vejen, jeg paa nogen Maade kunde. Det